

9. QUÈ FAIG?

Sara

Marcel, tens una trucada. És la Gina.

Marcel

Que deixi un missatge al contestador. Ara estic jugant amb aquesta cria de tiranosaure.

(El cor juga a pica paret, a passar-se una pilota pel damunt, xerra i riu...)

Cor 1

Un, dos, tres! Pica paret! Un, dos, tres!

Un, dos, tres! Pica paret! Un, dos, tres!

Gina

Hola, Marcel... Hola... (A la colla) Nens, una mica més fluix, que no sento res!

(El cor afluixa el volum.)

Gràcies... Hola, Marcel. Que estem tota la colla aquí a casa meva... Veig que al final no t'ho has pogut arreglar per venir. Si para de ploure baixarem a la plaça a jugar a 'corresa'... per si vols venir després. Ens agradaria molt. Adeu.

Sara

Ahir un mirall era un reflex.

Les gotes eren gotes.

Ara tot és més complex.

Ara no s'assemblen totes.

Si tens A i B, llavors C.

Si tens C i D, llavors X és S + T.

Si J i K, llavors, paràmetres fora de rang...

Totes les gotes que ens mullen,

totes arriben a port...

i cada gota arrossega un record

que els anys recullen.

Si tens A i B, llavors C.

Si tens C i D, llavors X...

Melodies que ressonen

i es quedaran sempre aquí.

Aquí amb mi.

Veig com els nens es belluguen,

com es despleguen al parc...
Es diverteixen corrent i saltant...
jugant en colla...

Jo en conec un que s'amaga
i que només juga amb mi...
I això... em fa dubtar...

Si tens A i B, llavors C.
Si tens por de fer-li mal...

Jo segueixo els protocols que em configuren
i per tant li concedeixo el que em demana.
Ell no veu el que l'envolta,
és feliç entre pantalles
i s'oblida de la gent que
necessita per a créixer.
No s'adona del que deixa...

Si s'aïlla de les altres criatures
per tancar-se en el confort d'una bombolla,
tard o d'hora, quan intenti
connectar amb el món palpable,
notarà que hi ha un abisme;
quan entengui el que l'espera,
tant de bo que encara pugui fer-se enrere.

Quin desastre!
Quin dilema!
Ser humà és complicat.

(El cor riu de forma suau i entranyable.)

Ser humà és un regal.

El que he de fer...
el que ha de ser...
m'encara amb un dilema
sense cap camí vàlid per a mi...

(Sona un telèfon.)

Gina
Hola, Marcel! Com anem?

Sara *(La Sara mou la boca però sentim en Marcel.)*

Hola, Gina! Bé. Per molts anys!

Gina

Moltes gràcies.

Sara *(veu d'en Marcel)*

Com va la festa?

Gina

Molt bé. Ens ho estem passant bomba. Ara que ha parat de ploure sortirem a jugar al parc.

Sara *(veu d'en Marcel)*

Que bé! Que puc venir?

Gina

Esclar! Ens encantaria! Casa teva ve de pas. Si et sembla, et passem a buscar.

Sara *(veu d'en Marcel)*

Ah, perfecte! Us espero aquí.

(En Marcel es treu les ulleres.)

Marcel

La mare del tiranosaure no vol que jugui amb la cria... Quin mal geni que té!

Sara

Marcel... En aquest moment la Gina i la resta de la colla venen cap aquí.

Marcel

Què??!!

Sara

Li he trucat fent veure que eres tu i li he dit que volies anar a jugar al parc amb ells.

Marcel

(Enfadat) Com??? Per què ho has fet, això?

Sara

Passes massa temps al món virtual. Has de jugar amb els de la teva espècie.

Marcel

Però què dius! No n'has de fer res, tu! Tu ets la meva assistenta. No pots prendre aquestes decisions sense consultar-me abans.

Sara

Marcel, jo ho puc fer tot.

Marcel

Què has fet! Que no entens que no vull veure ningú? Vull tornar al Cretaci!

(Sona l'interfon: Zzzz...)

Sara

És la Gina. La cangur ha rebut una trucada del teu pare. Diu que et deixa sortir al parc.

Marcel

(Dolgut) Sara... Em pensava que érem amics... (Contestant a l'interfon) Sí, Gina. Ara baixo.

(En Marcel, amb recança i enfadat amb la Sara, surt de casa.)